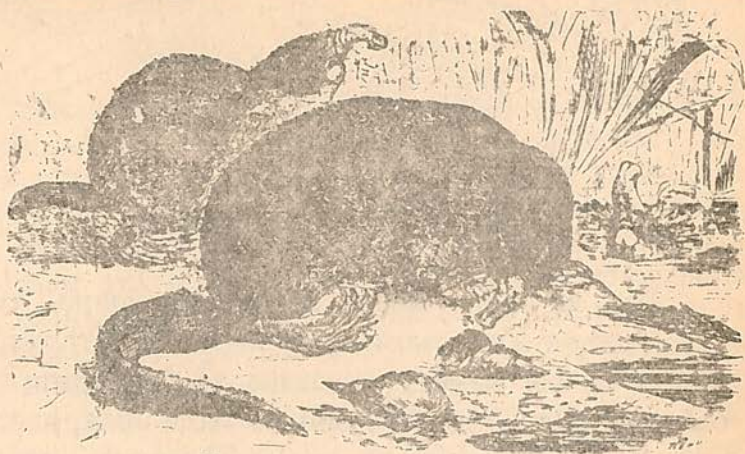

Послѣ прочетохъ въ естествената си история, че хохля е сродно животно на къртицата и живѣе въ дупки и се храни съ насѣкоми. Помежду прѣститѣ

на краката му има ципа и той може свободно да плува въ водата. Кога търси насѣкоми, той излиза на сухо и тъй бързо тича по трѣвата, между камъшитѣ, хапе съ хоботчето си, че скоро се нахранва. Около опашката му има една жлеза въ която се обработва миризмата. Тази миризма го спасява отъ неприятелитѣ му, които немогатъ да ядатъ вмирисаното му месо. И кожата му мирише, но все пакъ правятъ отъ него яки и цѣли кожуси.

П. Раненски.

Зима.

Съ бѣлъ плащъ покрита е земята,
Мъгли се гъсти носятъ вредъ,
Намръщени сж небесата,
Рѣкичната сковаль е ледъ.

По клони снѣгъ се сипе, рони,
Не хвърнатъ птички тоя часъ,
Поточенцето не ромони —

Вледиль и него страшенъ мразъ!..

Люб. Бобевски.